

ZAČÍNÁME ČÍST

POHÁDKY

Vypráví
Marie
Tetourová

Ilustrovala
Edita
Plicková

VELKÁ TISKACÍ PÍSMENA

FRAGMENT

Začínáme číst – Pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Marie Tetourová
Začínáme číst – Pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Vypráví Marie Tetourová

ZAČÍNÁME ČÍST
POHÁDKY

Ilustrovala Edita Plicková

FRAGMENT

O KARKULCE

V JEDNÉ VESNICI ŽILA S MATKOU HOLČIČKA HEZKÁ JAKO OBRÁZEK. NOSILA ČERVENOU SUKÝNKU, ČERVENÉ STŘEVÍČKY A NA HLAVĚ

ČERVENÝ ČEPEČEK. PROTO JÍ VŠICHNI ŘÍKALI
ČERVENÁ KARKULKA.

JEDNOHO DNE NACHYSTALA MAMINKA
KOŠÍČEK PLNÝ DOBROT. DO UBROUSKU
ZABALILA BÁBOVKU A CUKROVÍ, PŘIDALA LÁHEV
VÍNA A VELIKOU KYTICI. „BABIČKA MÁ DNES
SVÁTEK, PŮJDEŠ JÍ GRATULOVAT, KARKULKO.
CESTOU PŘES LES BUĎ OPATRNÁ! NIC NEZTRAŤ
A S NIKÝM SE NEZASTAVUJ,“ LOUČILA SE
S HOLČIČKOU MAMINKA.

KARKULKA SE PUSTILA ZNÁMOU PĚŠINOU
ZA BABIČKOU. ABY SE JÍ LÉPE ŠLAPALO, ZPÍVALA
Z PLNÝCH PLIC. PÍSNÍČKA PŘILÁKALA ZLÉHO
A LSTIVÉHO VLKA.

„ČICHÁM, ČICHÁM CUKROVÍ. KDE JE, KDO MI
ODPOVÍ?“ VYSKOČIL VLK Z HOUŠTÍ NA CESTU.

KARKULKA SE LEKLA, ALE KOŠÍK S DOBROTAMI
NEPUSTILA...

VLK TO ZKUSIL JINAK. „V ČERNÉM LESE POD
STRÁNÍ JENOM VLK TĚ OCHRÁNÍ,“ HOVOŘIL

VLÍDNĚ A PŘIDAL SE K DĚVČÁTKU. ŤAPKAL PODLE
NÍ POSLUŠNĚ JAKO PES A KARKULKA SE HO
PŘESTÁVALA BÁT. POVÍDALI SI A VLK SE DOVĚDĚL
O CHALOUPCE ZA LESEM, STARÉ BABIČCE
I SVÁTKU, KTERÝ BUDE SLAVIT.

VLK VĚDĚL, CO POTŘEBOVAL, A RYCHLE
SE S HOLČÍČKOU ROZLOUČIL. PŘEDBĚHL

JI A UŽ ŤUKAL NA DVEŘE CHALUPY. JAK BABIČKA OTEVŘELA, DOŠIROKA ROZEVŘEL TLAMU A STAŘENKU SPOLKL. HUPNUL DO JEJÍ POSTELE A ZACHUMLAL SE DO PEŘIN. NASADIL SI NOČNÍ ČEPEC A VELKÉ BRÝLE PRÁVĚ V OKAMŽIKU, KDY KARKULKA STÁLA VE DVEŘÍCH. OTEVŘELA ÚDIVEM PUSU. SVOJI BABIČKU NEPOZNÁVALA.

„PŘISTUP BLÍŽE, DÍTĚ MILÉ, ŠPATNĚ VIDÍM PŘES TY BRÝLE,“ SKUHRAL VLK TENKÝM HLASEM.

„ACH, BABIČKO, CO SE VÁM STALO? PROČ MÁTE TAK VELKÉ OČI?“ VYDECHLO DĚVČÁTKO.

„VELKÉ OČI VÍCE VIDÍ – A NEMÁ JE NIKDO Z LIDÍ!“ ZNĚLA ODPOVĚĎ.

„PROČ MÁTE TAK VELKÉ UŠI?“ DIVILA SE OPĚT KARKULKA.

„VŠECHNY ZVUKY, NEPOSLUCHO, ZACHYTÍ JEN VELKÉ UCHO!“ ZAVRČEL VLK, KTERÝ MĚL TOHO VYPTÁVÁNÍ PRÁVĚ DOST. KDYŽ SE HOLČIČKA ZEPTALA POTŘETÍ, PROČ MÁ TAK VELKÁ ÚSTA, VYSKOČIL Z POSTELE.

„PROČ JE TLAMA JAKO BRÁNA? ODPOVĚĎ SI HLEDEJ SAMA!“ ZAŘVAL VLK A VMŽIKU SPOLKL KARKULKU I S KOŠÍKEM. POTOM SE ROZVALIL NA POSTEL A KONEČNĚ NASYCEN USNUL.

TOU DOBOU ŠEL KOLEM MYSLIVEC, KTERÝ HNED POZNAL, ŽE NENÍ VŠECHNO V POŘÁDKU.

DŮM PRÁZDNÝ,
BABIČKA S VNUČKOU
NIKDE. A KDE
JSOU DOBROTY

OD MAMINKY, KTERÉ POSLALA BABIČCE
K SVÁTKU? MYSLIVEC OBJEVIL SPÍCÍHO VLKA
A HNED VĚDĚL, KOLIK UHODILO. KARKULKA

I S BABIČKOU URČITĚ ZMIZELY V JEHO
ÚTROBÁCH!

MYSLIVEC NEVÁHAL A OSTRÝM NOŽEM
ROZPÁRAL VLKOVU KŮŽI NA BŘIŠE ODSHORA
DOLŮ. BABIČKA S KARKULKOU VYSKOČILY VEN
ŽIVÉ A ZDRAVÉ. I KOŠÍK S DOBROTAMI SE NAŠEL...

VLK SE ODBELHAL PRYČ A UŽ O NĚM NIKDY
NIKDO NESLYŠEL.

TAK NAKONEC ZA CHVÍLI PŘECE SVÁTEK SLAVILI.
A NENÍ TO ZVLÁŠTNÍ VĚC? HRDINOU BYL
MYSLIVEC!

